

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 10 februarie 2012

de stabilire a normelor referitoare la planurile naționale de tranziție menționate în Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale

[notificată cu numărul C(2012) 612]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2012/115/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Articolul 1

Instalațiile de ardere care se includ în planurile naționale de tranziție

având în vedere Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) ⁽¹⁾, în special articolul 41 litera (b),

În conformitate cu dispozițiile detaliate prevăzute la punctul 1 din anexa la prezenta decizie, un plan național de tranziție include exclusiv instalațiile de ardere care fac în întregime obiectul capitolului III din Directiva 2010/75/UE, ținând seama de dispozițiile articolului 32 alineatul (1) și de regulile de agregare prevăzute la articolul 29 din Directiva 2010/75/UE.

întrucât:

Articolul 2

Conținutul planurilor naționale de tranziție

- (1) Articolul 32 din Directiva 2010/75/UE prevede că, în perioada 1 ianuarie 2016-30 iunie 2020, statele membre pot să elaboreze și să pună în aplicare un plan național de tranziție în care să fie incluse anumite instalații de ardere pentru care planul trebuie să precizeze emisiile pentru cel puțin unul dintre următorii poluanți: oxizi de azot, dioxid de sulf și pulberi. Pentru turbinele cu gaze, planul vizează numai emisiile de oxizi de azot.
- (2) Instalațiile de ardere incluse în planul național de tranziție pot fi scutite de respectarea valorilor limită de emisie prevăzute la articolul 30 alineatul (2) din Directiva 2010/75/UE pentru poluanții care fac obiectul planului sau, după caz, a ratelor de desulfurare prevăzute la articolul 31 din Directiva 2010/75/UE.
- (3) Pentru a se asigura punerea în aplicare uniformă a articolului 32 din Directiva 2010/75/UE, este necesară adoptarea unor norme de punere în aplicare.
- (4) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 75 alineatul (1) din Directiva 2010/75/UE,

(1) Fiecare plan național de tranziție trebuie să includă următoarele informații în conformitate cu punctul 2 din anexa la prezenta decizie:

- (a) o listă a tuturor instalațiilor de ardere incluse în plan, inclusiv toate informațiile relevante privind caracteristicile lor operaționale;
- (b) contribuția calculată a fiecărei instalații de ardere la plafoanele de emisie pentru 2016 și 2019;
- (c) un tabel al plafoanelor de emisie pentru fiecare poluant vizat de plan pentru anii 2016, 2017, 2018, 2019 și pentru primul semestru al anului 2020;
- (d) detaliile privind calcularea respectivelor plafoane de emisie.

În plus, planul național de tranziție cuprinde următoarele informații:

- (a) o descriere a modului în care punerea în aplicare a planului trebuie monitorizată și raportată Comisiei;

⁽¹⁾ JO L 334, 17.12.2010, p. 17.

(b) o listă a măsurilor care trebuie luate pentru a asigura respectarea, de către toate instalațiile de ardere care sunt incluse în plan, până cel târziu la 1 iulie 2020, a valorilor limită de emisie aplicabile prevăzute în anexa V la Directiva 2010/75/UE.

(2) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a), statele membre trebuie să utilizeze modelul prevăzut în tabelul A.1 din apendicele A al anexei la prezenta decizie.

În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (c), statele membre trebuie să utilizeze modelul prevăzut în tabelul B.3 din apendicele B al anexei la prezenta decizie.

Articolul 3

Stabilirea plafoanelor de emisie în cadrul planurilor naționale de tranziție

(1) În sensul articolului 32 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE, plafoanele de emisie se calculează în conformitate cu metodele stabilite la punctul 3 din anexa la prezenta decizie.

(2) Statele membre utilizează modelul prevăzut în tabelul B.1 din apendicele B al anexei la prezenta decizie pentru a indica valorile limită de emisie relevante și ratele minime de desulfurare, contribuțiile calculate ale fiecărei instalații de ardere la plafoanele de emisie pentru 2016 și valoarea totală a plafoanelor de emisie pentru 2016.

În următoarele cazuri, statele membre furnizează, în coloana „observații” din model, informații suplimentare cu privire la valorile limită de emisie utilizate la efectuarea calculului:

(a) dacă valorile limită de emisie menționate în notele la tabelele C.1 și C.2 din apendicele C al anexei la prezenta decizie au fost aplicate;

(b) dacă instalațiile utilizează mai multe tipuri de combustibil sau dacă sunt o combinație de mai multe tipuri de instalații.

(3) Statele membre utilizează modelul prevăzut în tabelul B.2 din apendicele B al anexei la prezenta decizie pentru a indica valorile limită de emisie relevante și ratele minime de desulfurare, contribuțiile calculate ale fiecărei instalații de ardere la plafoanele de emisie pentru 2019 și valoarea totală a plafoanelor de emisie pentru 2019.

În următoarele cazuri, statele membre furnizează, în coloana „observații” din model, informații suplimentare cu privire la valorile limită de emisie utilizate la efectuarea calculului:

(a) dacă valorile limită de emisie menționate în notele la tabelele D.1 și D.2 din apendicele D al anexei la prezenta decizie au fost aplicate;

(b) dacă instalațiile utilizează mai multe tipuri de combustibil sau dacă sunt o combinație de mai multe tipuri de instalații.

Articolul 4

Punerea în aplicare a planurilor naționale de tranziție

În conformitate cu articolul 32 alineatul (5) al doilea și al treilea paragraf din Directiva 2010/75/UE, un stat membru poate să pună în aplicare planul său național de tranziție numai după primirea acceptului din partea Comisiei.

Articolul 5

Modificările ulterioare aduse planului național de tranziție

(1) Statele membre instituie un mecanism ce permite identificarea oricăror modificări relevante aduse instalațiilor de ardere incluse în planul național de tranziție, care pot afecta plafoanele de emisie aplicabile.

(2) În sensul articolului 32 alineatul (6) din Directiva 2010/75/UE, statele membre informează Comisia cu privire la orice modificări ulterioare aduse planului care afectează plafoanele de emisie aplicabile, în conformitate cu punctul 4 din anexa la prezenta decizie.

Articolul 6

Monitorizarea conformității, măsuri de remediere și raportarea către Comisie

(1) În sensul articolului 32 alineatul (4) din Directiva 2010/75/UE, autoritățile competente monitorizează emisiile de oxizi de azot, dioxid de sulf și pulberi provenind de la fiecare instalație de ardere inclusă în planul național de tranziție, prin verificarea datelor privind monitorizarea sau a calculelor transmise de operatorii instalațiilor de ardere.

(2) Statele membre se asigură că emisiile de oxizi de azot, dioxid de sulf și pulberi provenind de la instalațiile de ardere incluse în planul național de tranziție sunt limitate la un nivel care să permită respectarea plafoanelor de emisie. În cazul în care există riscul ca plafoanele de emisie să nu fie respectate, statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni orice emisii care depășesc plafoanele respective.

(3) Statele membre care pun în aplicare un plan național de tranziție transmit Comisiei, în fiecare an, în termen de 12 luni, datele per instalație enumerate la articolul 72 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE, pentru toate instalațiile de ardere incluse în plan.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 februarie 2012.

Pentru Comisie

Janez POTOČNIK

Membru al Comisiei

ANEXĂ

1. Instalațiile de ardere care se includ în planurile naționale de tranziție

Părți din instalațiile de ardere [de exemplu, una sau mai multe unități de ardere individuale care au un coș de fum comun cu alte unități sau care se află în situația descrisă la articolul 29 alineatul (2) din Directiva 2010/75/UE] nu se includ într-un plan național de tranziție ⁽¹⁾.

În sensul articolului 32 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Directiva 2010/75/UE, instalațiile de ardere care intră sub incidența acestei dispoziții includ, de asemenea, instalații care nu sunt operate de un operator al rafinării, dar care sunt situate în perimetrul rafinării și care utilizează combustibilii menționați la litera respectivă.

Instalațiile de ardere care vor face obiectul dispozițiilor capitolului IV din Directiva 2010/75/UE privind instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coccinerare a deșeurilor, în orice moment pe perioada punerii în aplicare a planului național de tranziție, nu se includ în planul național de tranziție.

2. Datele privind instalațiile de ardere care se includ în planul național de tranziție

Planul național de tranziție cuprinde o listă a tuturor instalațiilor de ardere pe care le include, precum și toate datele privind aceste instalații care au fost utilizate la calcularea plafoanelor de emisie.

Datele per instalație care se includ în plan se referă la puterea termică nominală totală, la combustibilii utilizați și la caracteristicile de operare ale fiecărei instalații de ardere în cursul perioadei de punere în aplicare a planului național de tranziție.

Cel puțin următoarele date trebuie incluse în planul național de tranziție pentru fiecare instalație de ardere care face obiectul planului respectiv:

1. denumirea și amplasarea instalației de ardere ⁽²⁾;
2. data la care a fost acordată prima autorizație pentru instalația de ardere;
3. data la care cererea privind prima autorizație pentru instalația de ardere a fost prezentată, alături de data primei puneri în funcțiune a instalației de ardere.

Notă: Aceste informații sunt necesare numai în cazul în care instalației de ardere i-a fost acordată prima autorizație după 27 noiembrie 2002, dar a fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003;

4. orice majorare cu cel puțin 50 MW a puterii termice nominale totale a instalației de ardere, care a avut loc între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010 (indicând capacitatea adăugată în MW) ⁽³⁾;
5. puterea termică nominală totală (MW) a fiecărei instalații de ardere la 31 decembrie 2010;
6. media numărului anual de ore de funcționare ⁽⁴⁾ pentru fiecare instalație de ardere, calculată pentru perioada 2001-2010.

Notă: Aceste informații sunt necesare numai în cazul în care anumite valori limită de emisie pentru instalațiile de ardere care funcționează mai puțin de 1 500 de ore pe an sunt utilizate pentru a calcula contribuția instalației de ardere la plafonul (plafoanele) de emisie;

7. poluanții pentru care instalația de ardere în cauză nu face obiectul planului național de tranziție (în cazul în care acesta există) ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Aceeași regulă este valabilă în ceea ce privește articolele 33, 34 și 35 din Directiva 2010/75/UE. În consecință, o parte a unei instalații de ardere nu poate face obiectul dispozițiilor articolelor 33, 34 sau 35, în timp ce o altă parte (sau alte părți) a (ale) instalației respective este (sunt) inclusă (incluse) în planul național de tranziție.

⁽²⁾ Astfel cum au fost comunicate în inventarele de emisie elaborate în temeiul Directivei 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari (JO L 309, 27.11.2001, p. 1).

⁽³⁾ Aceste informații sunt necesare pentru a determina valorile limită de emisie relevante la 1 ianuarie 2016, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Directiva 2001/80/CE.

⁽⁴⁾ „Ore de funcționare” înseamnă timpul, exprimat în ore, în care o instalație de ardere, în totalitatea sa sau parțial, funcționează și evacuează emisii în aer, cu excepția perioadelor de pornire și de oprire.

⁽⁵⁾ De exemplu, turbinele cu gaze pot face obiectul planului național de tranziție doar în ceea ce privește emisiile de NO_x. Alte instalații pot fi incluse în planul național de tranziție pentru unii poluanți, fiind totodată supuse valorilor limită de emisie din anexa V la Directiva 2010/75/UE pentru alți poluanți.

8. cantitatea medie anuală de combustibil utilizat (TJ/an), pentru perioada 2001-2010, defalcată în funcție de cele 6 tipuri de combustibil: cărbune sărac în gaze, lignit, biomasă, alți combustibili solizi, combustibili lichizi, combustibili gazoși ⁽¹⁾;

9. debitul mediu anual al gazelor reziduale (Nm³/an) pentru perioada 2001-2010 ⁽²⁾.

Nota 1: În cazul instalațiilor de ardere care ard mai multe tipuri de combustibil și/sau care constau în mai multe tipuri de instalații, debitul gazelor reziduale trebuie furnizat separat pentru fiecare dintre tipurile de combustibil și/sau pentru fiecare tip de instalație de ardere ⁽³⁾.

Nota 2: În cazul în care debitul gazelor reziduale se calculează plecând de la cantitatea de combustibil utilizat (și nu pe baza debitelor gazelor reziduale efective monitorizate), factorul (sau factorii, în cazul mai multor combustibili sau al mai multor tipuri de instalații de ardere) utilizat la efectuarea calculului (Nm³/G) trebuie raportat;

10. cantitatea medie de sulf (tone de S/an) introdusă cu combustibilii solizi indigeni ⁽⁴⁾ utilizați, calculată pentru perioada 2001-2010.

Notă: Aceste informații sunt necesare numai dacă instalația de ardere utilizează combustibili solizi indigeni și dacă, la calculul contribuției instalației de ardere la plafonul de emisie pentru dioxid de sulf (pentru 2016 și/sau 2019), se utilizează rata minimă de desulfurare.

În cazul în care instalațiile de ardere care fac obiectul planului național de tranziție sunt turbine cu gaze sau motoare cu gaze, planul național de tranziție trebuie să indice acest lucru în mod expres.

3. Stabilirea plafoanelor de emisie

3.1. Metoda de calcul pentru contribuțiile fiecărei instalații la plafoanele de emisie pentru 2016 și 2019

3.1.1. Caz general

În vederea stabilirii plafoanelor de emisie aplicabile pentru un poluant pentru anii 2016 și 2019, contribuția fiecărei instalații de ardere, exprimată în tone pe an (tpa) se calculează folosind următoarea ecuație:

$$\text{Contribuție la plafon (tpa)} = \text{debit gaze reziduale (Nm}^3\text{pa)} \times \text{valoare limită de emisie (mg/ Nm}^3\text{)} \times 1,0 \times 10^{-9}$$

unde:

— „debitul gazelor reziduale” reprezintă media debitului volumetric al gazelor reziduale, exprimată în metri cubi pe an (Nm³pa), pentru perioada 2001-2010. Acest debit se exprimă în condiții de temperatură standard (273 K) și de presiune standard (101,3 kPa), ținând seama de conținutul de oxigen de referință relevant [aceleși cu cel utilizat pentru valoarea limită de emisie (ELV)] și după corecția pentru conținutul de vapori de apă;

— „ELV” reprezintă valoarea limită de emisie relevantă pentru poluantul în cauză, exprimată în mg/Nm³, presupunând un conținut de oxigen în gazele reziduale de 6 % procente de volum pentru combustibilii solizi, de 3 % pentru combustibilii lichizi și gazoși (pentru alte instalații de ardere decât turbinele cu gaze sau motoarele cu gaze) și, respectiv, de 15 % în cazul turbinelor cu gaze și al motoarelor cu gaze.

Mai multe detalii privind modul de stabilire a valorilor limită de emisie pentru calcularea plafoanelor de emisie pentru 2016 și 2019 se găsesc în secțiunile 3.2 și 3.3.

3.1.2. Cazul specific al instalațiilor care ard mai multe tipuri de combustibil și/sau care constau în mai multe tipuri de instalații

Ecuația menționată la punctul 3.1.1 nu poate fi utilizată pentru instalațiile de ardere care au ars mai multe tipuri de combustibil în perioada 2001-2010 (simultan sau nu) sau care constau în mai multe tipuri de instalații.

⁽¹⁾ Pentru instalațiile de ardere care, în orice moment al perioadei 2001-2010, au coincinat deșeuri [altele decât deșeurile reprezentând „biomasă” în conformitate cu definiția de la articolul 3 alineatul 3 litera (b) din Directiva 2010/75/UE și au făcut prin urmare obiectul Directivei 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (JO L 332, 28.12.2000, p. 91)], cantitatea de deșeuri incinerate în perioada respectivă nu trebuie inclusă la acest punct.

⁽²⁾ A se vedea punctul 3.1.1 din prezenta anexă referitoare la condițiile de referință aplicabile.

⁽³⁾ A se vedea punctul 3.1.2 din prezenta anexă.

⁽⁴⁾ „Combustibil solid indigen” înseamnă un combustibil solid natural utilizat într-o instalație de ardere special proiectată pentru combustibilul respectiv și care este extras local.

Respectivele instalații de ardere necesită aplicarea unor valori limită de emisie diferite și/sau a unor condiții de referință pentru calcularea contribuției lor la plafoanele de emisie. Prin urmare, se utilizează următoarea metodă:

$$\text{Contribuție la plafon (tpa)} = \Sigma [\text{debit gaze reziduale (Nm}^3\text{pa)} \times \text{ELV (mg/Nm}^3\text{)} \times 1,0 \times 10^{-9}]$$

Această ecuație implică faptul că, pentru fiecare tip de combustibil utilizat în perioada 2001-2010, media anuală a volumului de gaze reziduale (Nm³/an) se înmulțește cu valoarea limită de emisie relevantă (corespunzând puterii termice nominale totale a întregii instalații de ardere). Rezultatele acestor operațiuni de înmulțire se aplică ulterior tuturor tipurilor de combustibil utilizat.

Trebuie să se asigure că, pentru fiecare tip de combustibil, volumul gazelor reziduale și valoarea limită de emisie cu care este înmulțit se exprimă în raport cu același conținut de oxigen de referință.

Aceeași abordare se aplică și în cazul în care, în perioada 2001-2010, ținând seama de articolul 29 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/75/UE, o singură instalație de ardere a constat într-o combinație de diferite tipuri de instalații. Următoarele două exemple sunt ilustrative:

- una sau mai multe turbine cu gaze asociate unuia sau mai multor alte tipuri de instalații de ardere;
- unul sau mai multe motoare cu gaze asociate unuia sau mai multor alte tipuri de instalații de ardere.

3.1.3. Rata minimă de desulfurare (minimum rate of desulphurisation – MDR)

Ecuația menționată la punctul 3.1.1 nu poate fi utilizată pentru instalațiile de ardere care ard combustibili solizi indigeni ⁽¹⁾ și care nu pot respecta valorile limită de emisie stabilite pentru dioxidul de sulf în Directiva 2010/75/UE, din cauza caracteristicilor acestui combustibil.

Pentru astfel de instalații, calculul contribuției lor la plafoanele de emisie aplicabile pentru dioxidul de sulf se poate baza pe aplicarea ratelor minime de desulfurare relevante ⁽²⁾, și nu pe valorile limită de emisie pentru dioxidul de sulf.

În acest caz, contribuția instalației de ardere la plafonul de emisie pentru dioxidul de sulf, exprimată în tone pe an (tpa), se calculează folosind următoarea ecuație:

$$\text{Contribuție la plafonul pentru SO}_2 \text{ (tpa)} = \text{aport de sulf (tpa)} \times (1 - (\text{MDR}/100)) \times 2$$

unde:

- „aportul de sulf” reprezintă media conținutului anual de sulf (S) din combustibilul solid indigen care a fost utilizat în instalația de ardere, exprimată în tone pe an (tpa), pentru perioada 2001-2010;
- „MDR” reprezintă rata minimă de desulfurare, exprimată în procente.

Mai multe detalii privind modul de stabilire a ratei minime de desulfurare relevante pentru calcularea plafoanelor de emisie pentru 2016 și 2019 se regăsesc în secțiunile 3.2 și 3.3.

3.2. Valorile limită de emisie și ratele minime de desulfurare relevante pentru calcularea plafoanelor de emisie pentru 2016

În conformitate cu articolul 32 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE, plafonul (plafoanele) de emisie specificat(e) pentru anul 2016 se calculează pe baza valorilor de emisie relevante prevăzute în anexele III-VII la Directiva 2001/80/CE sau, după caz, pe baza ratei minime de desulfurare prevăzută în anexa III la Directiva 2001/80/CE. Astfel, calcularea plafoanelor de emisie pentru 2016 se bazează pe valorile limită de emisie și pe rata minimă de desulfurare relevante, care ar urma să fie aplicabile la 1 ianuarie 2016 instalației de ardere respective în temeiul Directivei 2001/80/CE, ținând seama de dispozițiile următoare ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Acest lucru este valabil pentru instalațiile de ardere care au ars combustibili solizi indigeni în perioada 2001-2010.

⁽²⁾ „Rata de desulfurare” înseamnă raportul, calculat pentru o anumită perioadă de timp, dintre cantitatea de sulf care nu este emisă în aer de către o instalație de ardere și cantitatea de sulf conținută în combustibilul solid care este introdus în instalația de ardere și care este utilizat în instalație în aceeași perioadă de timp.

⁽³⁾ Valorile limită de emisie relevante pentru calcularea plafoanelor de emisie nu sunt afectate de includerea unei instalații în planul național de reducere a emisiilor în temeiul articolului 4 alineatul (6) din Directiva 2001/80/CE.

Valorile limită de emisie și rata minimă de desulfurare trebuie stabilite în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere la 31 decembrie 2010, de tipul (tipurile) de combustibil utilizat și de media numărului anual de ore de funcționare în perioada 2001-2010. În cazul în care puterea instalațiilor de ardere a fost majorată cu cel puțin 50 MW în perioada cuprinsă între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010, se aplică normele pentru calcularea valorilor limită de emisie relevante prevăzute la articolul 10 din Directiva 2001/80/CE.

Pentru toate turbinele cu gaze incluse în planul național de tranziție, valoarea limită de emisie relevantă pentru oxizi de azot este cea prevăzută în partea B din anexa VI la Directiva 2001/80/CE, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2 alineatul (7) litera (j) din Directiva 2001/80/CE.

Deoarece Directiva 2001/80/CE nu prevede nicio valoare limită de emisie pentru motoarele cu gaze, valoarea limită de emisie relevantă pentru oxizii de azot este cea prevăzută în partea 1 din anexa V la Directiva 2010/75/UE.

În cazul instalațiilor de ardere care au utilizat diferite tipuri de combustibil în perioada 2001-2010, valorile limită de emisie relevante trebuie indicate pentru fiecare combustibil în parte. Punctul 3.1.2 oferă detalii cu privire la metoda care urmează a fi utilizată pentru a calcula contribuția fiecăreia dintre aceste instalații la plafoanele de emisie.

Directiva 2001/80/CE permite utilizarea anumitor instalații de ardere care funcționează mai puțin de 1 500 de ore (ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani) pentru a se conforma unor valori limită de emisie mai puțin stringente. Acestea din urmă pot fi utilizate pentru calcularea contribuției unei instalații individuale la plafonul de emisie pentru 2016, numai dacă media numărului de ore de funcționare a instalației în perioada 2001-2010 este mai mică de 1 500 de ore pe an.

În tabelele C.1, C.2 și C.3 din apendicele C la prezenta anexă ⁽¹⁾ se regăsește o imagine de ansamblu a valorilor limită de emisie relevante prevăzute în anexele III-VII la Directiva 2001/80/CE și a ratei minime de desulfurare stabilite în anexa III la Directiva 2001/80/CE.

3.3. Valorile limită de emisie și ratele minime de desulfurare relevante pentru calcularea plafoanelor de emisie pentru 2019

În conformitate cu articolul 32 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE, plafoanele de emisie pentru 2019 se calculează pe baza valorilor limită de emisie relevante prevăzute în partea 1 din anexa V la Directiva 2010/75/UE sau, după caz, pe baza ratelor minime de desulfurare relevante prevăzute în partea 5 din anexa V la Directiva 2010/75/UE. Astfel, calcularea plafoanelor de emisie pentru 2019 se bazează pe valorile limită de emisie și pe ratele minime de desulfurare relevante, care ar urma să fie aplicabile, începând cu 1 ianuarie 2019, instalațiilor de ardere respective, în temeiul Directivei 2010/75/UE.

Valorile limită de emisie și rata minimă de desulfurare trebuie stabilite în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere la 31 decembrie 2010, de tipul (tipurile) de combustibil utilizat și de media numărului anual de ore de funcționare în perioada 2001-2010.

În tabelele D.1, D.2 și D.3 din apendicele D la prezenta anexă se regăsește o imagine de ansamblu a valorilor limită de emisie relevante prevăzute în partea 1 din anexa V la Directiva 2010/75/UE și a ratei minime de desulfurare relevantă prevăzută în partea 5 din anexa V la Directiva 2010/75/UE.

În cazul instalațiilor de ardere care au utilizat diferite tipuri de combustibil în perioada 2001-2010, valorile limită de emisie relevante trebuie indicate pentru fiecare combustibil în parte. Punctul 3.1.2 oferă detalii cu privire la metoda care urmează a fi utilizată pentru a calcula contribuția fiecăreia dintre aceste instalații la plafoanele de emisie.

Directiva 2010/75/CE permite utilizarea anumitor instalații de ardere care funcționează mai puțin de 1 500 de ore (ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani) pentru a se conforma unor valori limită de emisie mai puțin stringente. Acestea din urmă pot fi utilizate pentru calcularea contribuției unei instalații la plafonul de emisie pentru 2019, numai dacă media numărului de ore de funcționare a instalației în perioada 2001-2010 este mai mică de 1 500 de ore pe an.

3.4. Calcularea plafoanelor de emisie

3.4.1. Calcularea plafoanelor de emisie pentru 2016 și 2019

Pentru anii 2016 și 2019, valoarea totală a plafoanelor de emisie pentru fiecare poluant se calculează prin însumarea contribuțiilor fiecărei instalații individuale la respectivele plafoane de emisie:

$$\text{plafon}_{2016} \text{ (tpa)} = \Sigma [\text{contribuția instalației individuale la plafonul pentru 2016}]$$

$$\text{plafon}_{2019} \text{ (tpa)} = \Sigma [\text{contribuția instalației individuale la plafonul pentru 2019}]$$

⁽¹⁾ Această imagine de ansamblu nu este exhaustivă. În speță, aceasta nu acoperă situațiile în care puterea unei instalații de ardere a fost majorată cu cel puțin 50 MW între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010, caz în care și valorile limită de emisie enumerate în partea B din anexele III-VII la Directiva 2001/80/CE sunt relevante (conform articolului 10 din Directiva 2001/80/CE).

3.4.2. Calcularea plafoanelor de emisie pentru 2017, 2018 și 2020

Plafoanele pentru 2017 (plafon2017) se calculează folosind următoarea ecuație:

$$plafon2017 = plafon2016 - \frac{(plafon2016 - plafon2019)}{3}$$

Plafoanele pentru 2018 (plafon2018) se calculează folosind următoarea ecuație:

$$plafon2018 = plafon2016 - \frac{2 * (plafon2016 - plafon2019)}{3}$$

Plafoanele pentru primul semestru al anului 2020 (plafon2020) reprezintă jumătate din plafoanele pentru 2019:

$$plafon2020 = \frac{plafon2019}{2}$$

4. Modificări ulterioare aduse planurilor naționale de tranziție

Statele membre informează Comisia cel puțin cu privire la:

- (a) instalațiile de ardere care optează pentru derogarea pentru durata de viață limitată în conformitate cu articolul 33 din Directiva 2010/75/UE.

Notă: În timp ce statele membre comunică planurile lor naționale de tranziție Comisiei cel târziu la 1 ianuarie 2013, operatorii pot informa autoritatea competentă până la 1 ianuarie 2014 cu privire la decizia lor de a opta pentru derogarea pentru durata de viață limitată. Prin urmare, o instalație de ardere poate fi inclusă în planul național de tranziție prezentat Comisiei înainte de a face obiectul unei derogări pentru durata de viață limitată. Instalația de ardere trebuie ulterior eliminată din planul național de tranziție după ce autoritatea competentă a fost informată de către operatorul instalației de ardere cu privire la decizia de a opta pentru derogarea pentru durata de viață limitată. Contribuțiile la plafonul sau plafoanele de emisie aplicabile ale fiecărei instalații de ardere care intră sub incidența articolului 33 din Directiva 2010/75/UE trebuie să fie apoi scăzute din plafonul sau plafoanele de emisie, astfel cum au fost calculate în cea mai recentă versiune acceptată a planului național de tranziție sau, în cazul în care un astfel de plan nu a fost acceptat, astfel cum au fost calculate în cea mai recentă versiune a planului național de tranziție prezentat Comisiei;

- (b) instalațiile de ardere care sunt închise (respectiv, instalațiile care au încetat definitiv să funcționeze) sau a căror putere termică nominală totală a fost redusă la mai puțin de 50 MW;
- (c) instalațiile de ardere care încep să coincidă deșeurilor după data de 31 decembrie 2015 și care, prin urmare, ar intra sub incidența capitolului IV din Directiva 2010/75/UE.

Notă: Conform articolului 32 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE, în cazul în care o instalație inclusă în planul național de tranziție este închisă sau nu intră în domeniul de aplicare al capitolului III din Directiva 2010/75/UE, acest fapt nu duce la o creștere a emisiilor anuale totale provenind de la instalațiile rămase, care sunt incluse în planul național de tranziție.

În sensul articolului 32 alineatul (6) din Directiva 2010/75/UE, statele membre nu au obligația de a comunica Comisiei următoarele informații, deoarece modificările ulterioare la care acestea se referă nu ar trebui să afecteze plafonul sau plafoanele de emisie specificate:

- o reducere sau o majorare a puterii termice nominale totale după 31 decembrie 2010 (alta decât o reducere la mai puțin de 50 MW);
- o reducere sau o creștere a numărului anual de ore de funcționare după 2010;
- o schimbare în ceea ce privește utilizarea combustibilului (tipul, cantitatea) survenită după 2010 (alta decât o trecere la arderea de deșeurii, fapt care ar transforma instalația într-o instalație de coincinerare a deșeurilor, determinând excluderea sa din planul național de tranziție).

Modificările care afectează denumirea instalației (de exemplu, ca urmare a schimbării operatorului) trebuie raportate în cadrul inventarelor de emisie care urmează să fie furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din prezenta decizie și cu articolul 72 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE.

Tabelul A.1

Model pentru lista instalațiilor de ardere care se includ în planul național de tranziție

A	B	C	D				E	F	G	H
Număr	Denumirea instalației	Amplasamentul instalației (adresa)	Data la care cererea privind prima autorizație pentru instalație a fost înaintată și data primei puneri în funcțiune a acesteia	SAU Data la care a fost acordată prima autorizație pentru instalație	Orice majorare cu cel puțin 50 MW a puterii termice nominale totale a instalației de ardere, care a avut loc între 27 noiembrie 2002 și 31 decembrie 2010 (majorare totală în MW)	Putere termică nominală totală la 31.12.2010 (MW)	Numărul anual de ore de funcționare (media 2001-2010)	Poluant (poluanți) (SO ₂ , NO _x , pulberi) pentru care instalația în cauză nu face obiectul planului național de tranziție		

A	I	J						K	L	M
Număr	A se indica dacă instalația este o turbină cu gaze sau un motor cu gaze	Cantitate anuală de combustibil utilizat (media 2001-2010) (TJ/an)						Debit mediu anual al gazelor reziduale (media 2001-2010) (Nm ³ /a)	Cantitate anuală de S în combustibilii solizi indigeni utilizați care a fost introdusă în instalația de ardere (medie 2001-2010) (tpa)	Factor(i) de conversie utilizat (utilizați) în cazul în care debitul gazelor reziduale a fost calculat pornind de la aportul de combustibil (per tip de combustibil) (Nm ³ /GJ)
		cărbune sărac în gaze	lignit	biomasă	alți combustibili solizi	combustibili lichizi	combustibili gazoși			

Appendicele B

Tabelul B.1

Model de calcul al plafoanelor de emisie pentru 2016

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Număr	Denumirea	Conținut de oxigen de referință (%)	ELV relevantă pentru SO ₂ (mg/Nm ³)	Rata de desulfurare relevantă (dacă este cazul)	Contribuția instalației la plafonul de SO ₂ pentru 2016 (tpa)	ELV relevantă pentru NO _x (mg/Nm ³)	Contribuția instalației la plafonul de NO _x pentru 2016 (tpa)	ELV relevantă pentru pulberi (mg/Nm ³)	Contribuția instalației la plafonul de pulberi pentru 2016 (tpa)	Observații
(date privind instalația individuală)										
SUMĂ					TOTAL PLAFON SO ₂		TOTAL PLAFON NO _x		TOTAL PLAFON PULBERI	

Tabelul B.2

Model de calcul al plafoanelor de emisie pentru 2019

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Număr	Denumire	Conținut de oxigen de referință (%)	ELV relevantă pentru SO ₂ (mg/Nm ³)	Rată de desulfurare relevantă (dacă este cazul)	Contribuția instalației la plafonul de SO ₂ pentru 2019 (tpa)	ELV relevantă pentru NO _x (mg/Nm ³)	Contribuția instalației la plafonul de NO _x pentru 2019 (tpa)	ELV relevantă pentru pulberi (mg/Nm ³)	Contribuția instalației la plafonul de pulberi pentru 2019 (tpa)	Observații
(date privind instalația individuală)										
SUMĂ					TOTAL PLAFON SO ₂		TOTAL PLAFON NO _x		TOTAL PLAFON PULBERI	

Tabelul B.3

Imagine de ansamblu a plafoanelor de emisie*(in tone pe an)*

	2016	2017	2018	2019	2020 (1 ianuarie-30 iunie)
SO ₂					
NO _x					
Pulberi					

Apendicele C

Tabelul C.1

Valorile limită de emisie relevante pentru calcularea contribuțiilor individuale la plafoanele de emisie pentru 2016 pentru instalațiile de ardere altele decât turbinele cu gaze și motoarele cu gaze

Poluant	Tip de combustibil	ELV (mg/Nm ³)			
		50-100 MW	> 100-300 MW	> 300-500 MW	> 500 MW
SO ₂	Solid	2 000	între 2 000 și 400 (scală lineară) (Nota 1)		400
	Lichid	1 700		între 1 700 și 400 (scală lineară)	400
	Gazos	35 în general 5 pentru gaz lichefiat 800 pentru gaz de cocserie și gaz de furnal			
NO _x (Nota 6)	Solid (Nota 2)	600			200 (Nota 3)
	Lichid	450			400
	Gazos	300			200
Pulberi	Solide	100			50 (Nota 4)
	Lichide	50 (Nota 5)			
	Gazoase	5 în general 10 pentru gazul de furnal 50 pentru gazele din siderurgie care pot fi folosite în alte sectoare			

Conținutul de oxigen de referință este de 6 % pentru combustibilii solizi și 3 % pentru combustibilii lichizi și gazeși.

Note:

- 800 mg/Nm³ pentru instalațiile cu o putere termică nominală mai mare sau egală cu 400 MW, care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an.
- 1 200 mg/Nm³ în cazul instalațiilor care, în perioada de 12 luni care s-a încheiat la 1 ianuarie 2001, funcționau, și continuă să funcționeze, cu combustibili solizi al căror conținut de substanțe volatile este < 10 %.
- 450 mg/Nm³ pentru instalații care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an.
- 100 mg/Nm³ pentru instalații pentru care autorizația inițială de construcție sau, în absența unei astfel de proceduri, autorizația inițială de funcționare a fost acordată înainte de 1 iulie 1987 și care ard combustibil solid cu o putere calorică mai mică de 5 800 kJ/kg, un conținut de umiditate > 45 % în procente de greutate, un conținut combinat de umiditate și cenușă > 60 % în procente de greutate și cu un conținut de oxid de calciu > 10 %.
- 100 mg/Nm³ pentru instalații cu o putere termică nominală mai mică de 500 MW și care ard combustibil lichid cu un conținut de cenușă > 0,06 %.
- pentru instalațiile situate în departamentele franceze de peste mări, în Insulele Azore, Madeira sau în Insulele Canare, se aplică următoarele ELV: combustibili gazeși în general: 650 mg/Nm³; combustibili solizi cu un conținut de compuși volatili < 10 %: 1 300 mg/Nm³; combustibili lichizi: 450 mg/Nm³; combustibili gazeși: 350 mg/Nm³.

Tabelul C.2

Valorile limită de emisie relevante pentru calcularea contribuțiilor individuale la plafoanele de emisie de NO_x pentru 2016 pentru turbinele cu gaze și motoarele cu gaze

	ELV pentru NO _x (mg/Nm ³)
Motoare cu gaze (care ard combustibili gazoși)	100
Turbine cu gaze (inclusiv CCGT) care ard următorii combustibili:	
Gaz natural (Nota 1)	50 (Notele 2 și 3)
Combustibili gazoși (alții decât gazele naturale)	120
Distilate ușoare și medii	120

Conținutul de oxigen de referință este de 15 %.

Note:

- Metan prezent în stare naturală cu un conținut maxim de 20 % (în procente de volum) de materie inertă și alți compuși.
- 75 mg/Nm³ în următoarele cazuri (dacă randamentul turbinei cu gaze este determinat în condiții ISO de încărcare de bază):
 - turbine cu gaze, utilizate în sisteme combinate de producere a energiei termice și electrice, cu un randament total de peste 75 %;
 - turbine cu gaze, utilizate în instalații cu ciclu combinat cu un randament electric total mediu anual mai mare de 55 %;
 - turbine cu gaze pentru acționări mecanice.
- Pentru turbinele cu gaze cu ciclu unic care nu fac obiectul niciuneia dintre categoriile menționate la nota 2, dar care au un randament de peste 35 % (în condiții ISO de încărcare de bază), valoarea limită de emisie este de $50 \times \eta/35$, unde η reprezintă randamentul turbinei cu gaze (în condiții ISO de încărcare de bază), exprimat ca procent.

Tabelul C.3

Ratele minime de desulfurare relevante pentru calcularea contribuțiilor individuale la plafoanele de emisie de SO₂ pentru 2016 în cazul instalațiilor de ardere care ard combustibili solizi indigeni și care nu pot respecta valorile limită de emisie pentru SO₂ menționate la articolul 30 alineatele (2) și (3) din Directiva 2010/75/UE din cauza caracteristicilor acestui combustibil

Putere termică nominală totală	Rată minimă de desulfurare
50-100 MW	60 %
> 100-300 MW	75 %
> 300-500 MW	90 %
> 500 MW	94 % în general 92 % pentru instalațiile pentru care s-a semnat un contract de instalare a unui echipament de desulfurare a gazelor de ardere (<i>flue-gas desulfurization</i> – FGD) sau a unui echipament de injectare de var înainte de 1 ianuarie 2001, iar activitatea privind instalarea acestuia a demarat înainte de această dată

Apendicele D

Tabelul D.1

Valorile limită de emisie relevante pentru calcularea contribuțiilor individuale la plafoanele de emisie pentru 2019 pentru instalațiile de ardere altele decât turbinele cu gaze și motoarele cu gaze

Poluant	Tip de combustibil	ELV (mg/Nm ³)			
		50-100 MW	> 100-300 MW	> 300-500 MW	> 500 MW
SO ₂	Cărbune, lignit și alți combustibili solizi (Nota 1)	400	250	200	
	Biomasă (Nota 1)	200			
	Turbă (Nota 1)	300		200	
	Lichid	350 (Nota 2)	250 (Nota 2)	200 (Nota 3)	
	Gazos	35 în general 5 pentru gaz lichefiat 400 pentru gaze de cocs cu putere calorică redusă 200 pentru gaze de furnal cu putere calorică redusă			
NO _x	Cărbune, lignit și alți combustibili solizi	300 (Notele 4 și 5)	200 (Nota 5)		200 (Nota 6)
	Biomasă și turbă	300 (Nota 5)	250 (Nota 5)	200 (Nota 5)	200 (Nota 6)
	Lichid	450	200 (Notele 5 și 7)	150 (Notele 5 și 7)	150 (Nota 3)
	Gaze naturale (nota 8)	100			
	Alte gaze	300			200
Pulberi	Cărbune, lignit și alți combustibili solizi	30	25	20	
	Biomasă și turbă	30	20		
	Lichide	30	25	20	
	Gazoase	5 în general 10 pentru gazul de furnal 30 pentru gazele din siderurgie care pot fi folosite în alte sectoare			

Conținutul de oxigen de referință este de 6 % pentru combustibilii solizi și 3 % pentru combustibilii lichizi și gazoși.

Note:

1. 800 mg/Nm³ pentru instalațiile care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an.
2. 850 mg/Nm³ pentru instalațiile care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an.
3. 400 mg/Nm³ pentru instalațiile care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an.
4. 450 mg/Nm³ în cazul arderii lignitului pulverizat.
5. 450 mg/Nm³ pentru instalațiile care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an.

6. 450 mg/Nm³ pentru instalațiile care au fost autorizate înainte de 1 iulie 1987 și care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an.
7. 450 mg/Nm³ pentru instalațiile de ardere din cadrul instalațiilor chimice care folosesc reziduurile lichide rezultate din producție drept combustibil necomercial pentru consumul propriu.
8. Metan prezent în stare naturală cu un conținut maxim de 20 % (în procente de volum) de materie inertă și alți compuși.

Tabelul D.2

Valorile limită de emisie relevante pentru calcularea contribuțiilor individuale la plafonele de emisie de NO_x pentru 2019 pentru turbinele cu gaze și motoarele cu gaze

	ELV pentru NO _x (mg/Nm ³)
Motoare cu gaze (care ard combustibili gazoși)	100
Turbine cu gaze (inclusiv CCGT) care ard următorii combustibili:	
Gaz natural (Nota 1)	50 (Notele 2, 3 și 4)
Combustibili gazoși (alții decât gazele naturale)	120 (Nota 5)
Distilate ușoare și medii	90 (Nota 5)

Conținutul de oxigen de referință este de 15 %.

Note:

1. Gazul natural este metanul prezent în stare naturală cu un conținut maxim de 20 % (în procente de volum) de materie inertă și alți compuși.
2. 75 mg/Nm³ în cazurile următoare (dacă randamentul turbinei cu gaze este determinat în condiții ISO de încărcare de bază):
 - turbine cu gaze, utilizate în sisteme combinate de producere a energiei termice și electrice, cu un randament total mai mare de 75 %;
 - turbine cu gaze, utilizate în instalații cu ciclu combinat, cu un randament electric total mediu anual mai mare de 55 %;
 - turbine cu gaze pentru acționări mecanice.
3. Pentru turbinele cu gaze cu ciclu unic care nu fac obiectul niciuneia dintre categoriile menționate la nota 2, dar care au un randament de peste 35 % (în condiții ISO de încărcare de bază), valoarea limită de emisie este de $50 \times \eta/35$, unde η reprezintă randamentul turbinei cu gaze (în condiții ISO de încărcare de bază), exprimat ca procent.
4. 150 mg/Nm³ pentru instalații care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an.
5. 200 mg/Nm³ pentru instalații care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an.

Tabelul D.3

Ratele minime de desulfurare relevante pentru calcularea contribuțiilor individuale la plafonele de emisie de SO₂ pentru 2019 în cazul instalațiilor de ardere care ard combustibili solizi indigeni și care nu pot respecta valorile limită de emisie pentru SO₂ menționate la articolul 30 alineatele (2) și (3) din Directiva 2010/75/UE din cauza caracteristicilor acestui combustibil

Putere termică nominală totală	Rată minimă de desulfurare
50-100 MW	80 %
> 100-300 MW	90 %
> 300 MW	96 % în general 95 % pentru instalații care ard șist bituminos